

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r.,
sprawy **E. C.**
skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 maja 2018r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 5 stycznia 2018r., sygn. akt XXI K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z 18 maja 2018r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z 5 stycznia 2018r., mocą którego E. C. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i za to wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego. Na poparcie żądania uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...] obrońca wskazał rażące naruszenia prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k., polegające na niedostatecznym rozważeniu apelacji w zakresie naruszenia przez

Sąd Okręgowy art. 5 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. i niezastosowania art. 173 § 1 k.p.k.; art. 457 § 3 k.p.k. polegające na braku dostatecznego wyjaśnienia, dlaczego zarzuty i wnioski apelacji zostały uznane za niezasadne.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. wniósł o uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna – i to w stopniu oczywistym, co przy równoczesnym stwierdzeniu braku uchybień z art. 439 k.p.k. skutkowało oddaleniem skargi w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Przede wszystkim nie sposób nie dostrzec, że kasacja obrońcy była w zasadzie powieleniem apelacji, tak w części dotyczącej samych zarzutów, jak i pisemnego uzasadnienia. Był to zabieg niedopuszczalny ze względu na wymóg wynikający z art. 519 k.p.k. i wskazywał, że skarżący w sposób instrumentalny potraktował ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, próbując wymóc na Sądzie Najwyższym kontrolę w ramach „trzeciej” instancji odwoławczej.

Drobiazgowa analiza orzeczenia organu odwoławczego doprowadziła do bezdyskusyjnego wniosku, że Sąd Apelacyjny odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji, stosownie do art. 433 § 2 k.p.k., a pisemna argumentacja orzeczenia została sporządzona zgodnie z treścią art. 457 § 3 k.p.k. i była zarówno rzeczowa, obszerna, jak i wprost odnosiła się do powołanych w środku odwoławczym zarzutów. Pomimo rzetelnej kontroli odwoławczej, autor kasacji całkowicie zignorował uzasadnienie Sądu II instancji i na obecnym etapie postępowania w dalszym ciągu zmierzał do kwestionowania ustaleń faktycznych Sądu *meriti*, przy czym na poparcie swego stanowiska obrońca przytaczał wybiórcze, wyjęte z szerokiego kontekstu fragmenty uzasadnienia obu Sądów, przeciwstawiając im własną ocenę dowodów. Po zbadaniu sprawy uznać należało, że uwagi Sądu odwoławczego nie uszedł żaden mający znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zarzut apelacyjny. Sąd *ad quem* ustosunkował się w sposób przekonujący zarówno do zarzutów naruszenia zasad, o których mowa w art. 5 § 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k., jak i do żądania przeprowadzenia wizji lokalnej, oraz poddał wnikliwej analizie dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę materiału dowodowego, zwłaszcza w świetle wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań R. P..

Sąd Apelacyjny wykazał, że w sprawie zgromadzono obszerny materiał dowodowy o charakterze osobowym i pozaosobowym, który został oceniony miarodajnie z uwzględnieniem okoliczności przemawiających na korzyść i na niekorzyść podsądnego.

W tym stanie rzeczy, skoro wszystkie zarzuty podniesione w kasacji obrońcy były chybione, Sąd Najwyższy oddalił skargę w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. Pobyt skazanego w zakładzie penitencjarnym zdecydował o zwolnieniu go od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne (art. 624 § 1 k.p.k.).